

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 28/2018
30.01.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Штрбца, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу К бр.14/14 од 24.04.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.858/17 од 21.08.2017. године, у седници већа одржаној дана 30.01.2018. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу К бр.14/14 од 24.04.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.858/17 од 21.08.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу К бр.14/14 од 24.04.2017. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 8 месеци.

Истом пресудом на основу члана 367. став 7. у вези члана 91. КЗ од окривљеног АА одузет је новчани износ од 500,00 динара као имовинска корист коју је стекао извршењем кривичног дела и одређено да ће о висини трошкова, који ће бити исплаћени из средстава буџета суда и буџета Вишег јавног тужиоца у Пожаревцу а на које ће бити обавезан окривљени да плати у корист буџетских средстава суда и Вишег јавног тужилаштва у Пожаревцу, суд накнадно одлучити посебним решењем с тим да је окривљени обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати новчани износ од 10.000,00 динара у року од 30 дана рачунајући од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.858/17 од 21.08.2017. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Пожаревцу и браниоца окривљеног АА, па је пресуда Вишег суда у Пожаревцу К бр.14/14 од 24.04.2017. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Владимир Штрбац, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2. и 3, члана 16. став 2, члана 406. став 1. тачка 5, члана 398. став 1. и члана 4. ЗКП, а из образложења произилази да је исти поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. и 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је првостепена пресуда између осталог заснована на одбрани сада осуђеног ББ, коју је он изнео пред Вишим јавним тужилаштвом у Пожаревцу са којим је закључио споразум о признању кривице у предмету Спк 1/14. Одбрану дату на овај начин у поступку који је претходио кривичном поступку против окривљеног АА, и који се водио пред другим органом, суд није могао да прочита, а да ББ није саслушан на главном претресу нити је омогућено окривљеном АА и његовом браниоцу да му постављају питања, па су повређене одредбе члана 406. став 1. тачка 5. и члана 398. ЗКП на који начин се захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП. Надаље, бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да се против окривљеног АА поводом истог догађаја који је предмет овог кривичног поступка водио дисциплински поступак пред Министарством унутрашњих послова ПУ ... под бројем 116-1 и 42/12 који је правноснажно обустављен чиме је ово правно питање решено, па је по овим пресудама дошло до повреде члана 4. ЗКП и начела *ne bis in idem* на који начин се захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног

АА истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде дао јасне и довољне разлоге (страна 3 став 3 другостепене пресуде) да је током првостепеног поступка правилно примењена одредба члана 406. став 1. тачка 5. ЗКП, из којих разлога првостепена пресуда није обухваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП а да се у конкретном случају не ради о пресуђеној ствари (страна 5 став 1 другостепене пресуде) јер одлука донета у дисциплинском поступку због дисциплинског преступа није одлука у поступку поводом неког кажњивог дела и не може се третирати као пресуђена ствар, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, као разлог подношења захтева наводе се и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. и 3. ЗКП и повреда члана 16. став 2. ЗКП, међутим будући да по ставу Врховног касационог суда исте не представљају законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, као овлашћено лице могао поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**